

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 766/05
01.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, i savetnika Biljane Dragaš, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćenog nabavljanja i držanja vatrenog oružja, municije i eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. Zakona o oružju i municiji, rešavajući o žalbi branioca optuženog AA, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kraljevu K.br.16/04 od 11.05.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 01.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovna, žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Kraljevu K.br.16/04 od 11.05.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Kraljevu, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćenog nabavljanja i držanja vatrenog oružja, municije i eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 18.02.2004. godine do 01.03.2004. godine. Istom presudom optuženi je obavezan da na ime paušala plati sudu iznos od 1.000,00 dinara u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude. Shodno članu 69. OKZ-a, optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja automatskog pištolja marke „Škorpion“, kalibra 7,65 mm, tri okvira za isti pištolj, 29 komada metaka 7,65 mm, dve ručne bombe M-75 i jedne ručne šok bombe.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, sa žalbenim predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Branilac je zahtevao da on i optuženi budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije, u podnesku Ktž.br.919/05 od 16.05.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA, a da presudu Okružnog suda u Kraljevu K.br.16/04 od 11.05.2004. godine, potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenih zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije i optuženog AA i njegovog branioca advokata AB, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, i po oceni žalbenih navoda kao i stava Republičkog javnog tužioca Srbije datog u napred navedenom podnesku je našao:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, i povrede krivičnog zakona o kojima drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a.

Žalbeni navodi branioca optuženog AAaše da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba ZKP-a, budući da je navedeno oružje i municiju veštačilo ovlašćeno službeno lice OUP-a Raška, a da veštačenje nije određeno pismenom naredbom suda koji vodi postupak, pa kako službeno lice OUP-a Raška, koje je vršilo veštačenje oružja i municije nije na spisku sudskih veštaka, po stavu odbrane, postupljeno je suprotno članu 114. stav 1. ZKP-a i članu 117. stav 1. ZKP-a, što predstavlja apsolutno bitnu povredu odredaba ZKP-a, ocenjeni su neosnovanim.

Ovo zbog toga što je veštačenje navedenog oružja i municije izvršeno u potpunosti, u skladu sa odredbama ZKP-a od strane odeljenja OUP-a Raška, Odeljenja kriminalističke tehnike, a koje veštačenje je obavilo stručno lice, tj. kriminalistički tehničar OUP-a Raška, u skladu sa pravilima struke i o tome dostavilo izveštaj, pa se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog pokazuju neosnovanim.

Činjenično stanje u pobijanoj presudi prvostepeni sud je utvrdio na osnovu potvrde o privremeno oduzetim predmetima MUP-a Republike Srbije, OUP-a Raška od 18.02.2004. godine, na osnovu zapisnika o funkcionalnoj ispravnosti vatrenog oružja OUP-a Raška, Uv.br.13/04, fototehničke dokumentacije, zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija od 18.02.2004. godine, izvoda iz kaznene evidencije za optuženog, izvod iz prekršajne evidencije, rešenje UP.br.9819/03, te na osnovu iskaza svedoka SS1, SS2 i SS3 i SS4, na osnovu odbrane samog optuženog, koje je kao pravilno utvrđeno prihvata i ovaj sud.

Prvostepeni sud analizom svih izvedenih dokaza napred navedenih, koje je cenio kako svaki dokaz posebno, tako i svi dokazi u njihovoj međusobnoj vezi, a u smislu člana 17, 18. i 352. ZKP-a, na nesumnjiv način utvrdio sve odlučne činjenice od značaja za ocenu radnji izvršenja krivičnih dela optuženog AA, pri čemu je prvostepeni sud pravilno utvrdio subjektivni odnos optuženog prema preduzetim radnjama, a za to je taj sud dao jasne i ubedljive razloge u svojoj presudi, koje Vrhovni sud u svemu prihvata.

To znači, da su, i po oceni Vrhovnog suda, u presudi dati jasni razlozi o svim odlučnim činjenicama, bitnim za presuđenje ove krivičnopravne stvari, da ne postoji protivurečnost između izreke presude i datih razloga, pa prvostepeni sud je u smislu člana 361. stav 7. ZKP-a, izneo koje činjenice iz kojih razloga je uzeo za utvrđene tj. dokazane, dajući pritom ocenu verodostojnosti protivurečnih dokaza.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je utvrdio da je optuženi, na način i u vreme kako je to utvrđeno u činjeničnom stanju izvedenim dokazima i njegovim priznanjem, neovlašćeno nabavio automatski pištolj marke „Škorpion“, tri okvira, municiju i tri ručne bombe, od kojih su dve ručne bombe M-75 i jednu ručnu „Šok bombu“ SMB 9201, i sve to držao od vremena kupovine sredinom juna meseca 1999. godine, prvo zakopane na mestu koje je samo njemu bilo poznato, a zatim u kući, odnosno svojoj sobi, bez ovlašćenja nadležnog državnog organa, i pravilno radnje optuženog kvalifikovao kao krivično delo neovlašćenog nabavljanja i držanja vatrenog oružja, municije i eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji, pa se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog o pogrešnoj primeni krivičnog zakona, na štetu optuženog, pokazuju neosnovanim.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, a po žalbi branioca optuženog AA, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud primenom člana 42. i 43. OKZ optuženom ublažio kaznu do granice opšteg zakonskog minimuma do koje se kazna može ublažiti za ovo krivično delo, pa nema zakonske mogućnosti za dalje ublažavanje, zbog čega se žalba branioca pokazuje, kao neosnovana, i u ovom delu.

Pravilno je prvostepeni sud shodno članu 69. optuženom izrekao meru bezbednosti oduzimanja predmeta i to: jednog automatskog pištolja marke „Škorpion“, kalibra 7,65 mm, tri okvira za isti pištolj, 29 komada metaka 7,65 mm, 2 ručne bombe M-75 i jedne ručne „šok“ bombe.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude u smislu člana 388. ZKP-a.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Biljana Dragaš, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

lji